

ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠ' ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΖΑΝΤΙΖΟΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

'Ο 'Ιησούς Χριστός και ή χάρι του Σέρβου χωρικού. 'Ο Βούλγαρος κρασοπατέρας. Πώς πέρασε όλο το βίος του από μια περτα. 'Η πλεονεξία ενός χωριάτη, που τελειώνει άσχημα. Τό κούτσό άλλογο κι' ό κάλλιπος παρᾶς. 'Ο 'Αρμένης Μπουγκός κι' ό πασᾶς. Πώς πήρε πίσω τά δανεικά. 'Η άμαξάδα, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΤΑ Βαλκάνια, είχε κατεβεί, λέει, μια φορά κι' έναν καιρό, ό Κύριος ήμών 'Ιησούς Χριστός. 'Ο ποδοτός, λοιπόν, που άπάντησε στο δρόμο του, ήταν ένας Σέρβος χωριάτης της Μακεδονίας. 'Ο Σέρβος έκανε άμέσως τό σταυρό του και έλεγε στον Κύριο :

—Τί ήθελες να κάνης εδώ κάτω, Χριστούλη μου ;
—Τό καλό ! άποκριθήκε ό 'Ιησούς Χριστός, και τόν εβλόησε. 'Η καλωσύνη μου δεν έχει όρια, είναι ανεξάντλητη ! Θά σου κάνω ό,τι χάρι μου ζητήσεις και παρακάτω, στο δρόμο μου, την ίδια χάρι θά την κάνω διπλή...
—'Αλήθεια, Χριστούλη μου, την ίδια χάρι που θά σου ζητήσω τώρα, παρακάτω θά την κάνης διπλή ; Ξαναρώτησε ό Σέρβος χωρικός.
'Ο Χριστός του τό Ξανανισοχάθηκε, άλλη μια φορά.
Τότε ό Σέρβος χωρικός του λέει :
—Σου ζητώ για χάρι, να μου βγάλης τόνα μου τό μάτι !...
—Γιατί τό ζητάς αυτό ; ρώτησε παραξενεμένος ό Χριστός.
—Γιατί παρακάτω κάθεται ένας Βούλγαρος, κι' άν κρατήσης τό λόγο σου, θά του βγάλης και τά δυό τά μάτια !.

'Ενας Βούλγαρος χωριάτης τών περιχώρων της Σοφίας, όνομαστός κρασοπατέρας, είχε σταθεί όσω άν' τη μικρή ξυλένια πόρτα της ταβέρνας, μέσα στην οποία είχε κατασπαταλήσει όλη του την περιουσία στο ποτό, και τη μετρούσε. 'Η πόρτα είχε ύψος μόλις ενός μέτρου, κι' ήταν στενή. 'Ηταν μεσημέρι Κυριακάτικο. 'Ο χωριάτης τη μετρούσε και την Ξαναμετρούσε. Τόν είδαν, τότε, όί άλλοι χωρικοί του, πουθγαιναν άν' την έκκλησία, κι' άτίσησαν, και είπαν :

—Μέρα μεσημέρι, πάλι πιωμένος είνε ό 'Ιβάν ; Τί κάθεται και μετράει, και Ξαναμετράει, την πόρτα της ταβέρνας ;...
Κάποιος, άποφάσισε, τελοσπάντων, να λύση τη γενική άπορία. Πήγε, λοιπόν, κοντά στον 'Ιβάν, και τόν ρώτησε. Κ' έκείνος του άποκριθήκε :

—Είνε να χάνης τό μυαλό σου, αδελφούλη μου ! Μπορείς να μου πής, σε παρακαλώ, πώς χόρεσαν από τούτη τη μικρή πορτούλα, ό,τι είχα και δεν είχα, όλο μου τό βίος δηλαδή ; Πρώτα πέρασε τό κουτσόδεμά μου. Έπειτα τ' άλλοτρί με τά βιάδια, κι' έπειτα τό χωράφι μου, και, στά τελευταία, και τό σπίτι μου ! 'Όλα, όο μέσα, τάχιστα ! Και τώρα, που δέ μπορεί μείνει τίποτα, δέ χωράφι να πέρασώ, ούτ' εγώ ό ίδιος, μοναχός μου, σε τούτη την πορτούλα !

Κάποια μέρα όστόσο ό 'Αρμένης πέτυχε τόν πασά στην πόρτα του ύπουργείου τών Στρατιωτικών. 'Ο πασᾶς μπήκε στο άμάξι του, και, καθώς είδεν τόν 'Αρμένη να του κάνει πάλι τεμενά, τόν φώναξε να κάθση δίπλα του στ' άμάξι. 'Ετσι, αφού τόν πέρασε άν' τούς πο κεντρικούς δρόμους και τίς πλατείες, επιδεικτικά, τόν πήγε ύστερα σπίτι του και τη στιγμή που εκείνος κατέβαινε, του είπε χαμογελώντας :

'Ο Τσάρος τών Βουλγάρων είχε κινδυνέψει κάποτε, κι' ένας χωριάτης του είχε γλυτώσει τη ζωή. Κι' ό Τσάρος, για να του ξεπληρώση τό καλό, του λέει :

—Ε, έλπίζω να μην έχεις πιά παραπάνω...
'Ο Μπουγκός έμεινε μ' ανοιχτό τό στόμα ! Τί ; Μήπως και νόμιος πώς έτσι ξεπληρώνονται δέκα χιλιάδες λίρες, μ' έναν περτάτο ;
Γύρωσε λοιπόν ό Μπουγκός στο σπίτι του άνημπούς και στενοχωρημένος κι' όλη τη νύχτα δεν έκλεισε μάτι. Τά Ξημερώματα όμως ό ύπρητής του πήγε, τόν Ξήτησε, και του έλεγε :

—Τί την ήθελες τόση γη, κακομοίρη, αφού λίγες πήρες χώμα, φτάνουν και περισσεύουν για τό λάζκο σου ;...
Στό παζάρι του Κανιάσου, ένας 'Αρμένης είχε αγοράσιμένο, από έναν Τάταρο, έν' άλλογο. 'Αλλά τ' άλλογο κούτσαινε. Τό είδε ένας Ρώσος μουζίκος, και λέει στον 'Αρμένη :

—'Αφέντη ! Τό σαλότι γάμος κμοσσοβέδες (χυρίους) που θέλουν να σου μιλήσουν για σοβαρές ύποθέσεις.
Πραγματικά, ό πρώτος άν' τούς έπισκέπτες που μπήκε σε λίγο στο γραφείο του Μπουγκός, αφού τούκανε ένα τεμενά, του έλεγε :

—Τί την ήθελες τόση γη, κακομοίρη, αφού λίγες πήρες χώμα, φτάνουν και περισσεύουν για τό λάζκο σου ;...
Σε λίγες ώρες μέσα, ό 'Αρμένης σαράφης είχε μαζέψει κιόλας, και με τό παραπάνω, τό ποσό που είχε δανεισιμένο του πασά, μ' όλους τούς τόκους και τά επιτόκια ! Και τότε κατάλαβε την κούβεντα που του είχε είνε ό πασᾶς την προηγουμένη ημέρα.
'Υστερ' από κάμποσες μέρες, ό Μπουγκός παρουσιάστηκε πάλι στον πασά, στο σερακεράτ :

—'Εξοχώτατε ! του έλεγε με ύφος μελιστάλαχτο, έρχομαι να σᾶς παρακαλώ να εβδοκιμήσετε να μου ζητήσετε δανεικές και μερικές άλλες χιλιάδες λίρες... και να με θεωρείτε πάντα φίλο σας !...